

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou  
Spisová značka: 3C/269/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814211437  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová  
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814211437.3

## Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci navrhovateľa L. B., K.. XX.XX.XXXX, O. Č. XXX zastúpeného JUDr. Martinou Fabiánovou, advokátkou, AK Vranov n/T, Námestie slobody 6 proti odporcovi EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 754 803 zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 o povolenie obnovy konania pôvodne vedeného pod sp.zn. 3Ro/437/2011, takto

### rozhodol:

Súd p o v o ľ u j e obnovu konania pôvodne vedeného na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 3Ro 437/2011.

Odporca je p o v i n ň ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 1.194,98 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Martiny Fabianovej a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

### o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ dňa 22.12.2014 podal na tunajšom súde návrh na obnovu konania, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 3Ro/437/2011. Svoj návrh odôvodnil tým, že uvedené rozhodnutie je nezákonné, pretože bolo vydané v rozpore s § 172 ods. 9 OSP, v zmysle ktorého, ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Taktiež má za to, že súd nezohľadnil a neaplikoval vo svojom rozhodnutí ustanovenia § 52 a nasl. OZ týkajúce sa spotrebiteľského práva. Takýto platobný rozkaz nemal byť vzhľadom na neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté v zmluve nikdy vydaný a jeho vydaním súd porušil európske právo na ochranu spotrebiteľa, najmä Smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Až dňa 19.12.2014 som sa dozvedel, že v uvedenej veci súd mal preskúmať návrh v intenciách horeuvedených ustanovení OZ a platobný rozkaz nemal byť vydaný, pretože v uvedenom konaní som bol v pozícii spotrebiteľa. Podľa § 228 ods. 1 OSP právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 228 ods. 2 OSP návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz. Podľa § 230 ods. 1, ods. 2 OSP návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

- a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený,
- b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,
- c) § 228 ods. 1 písm. c),
- d) § 228 ods. 1 písm. d),
- e) § 228 ods. 1 písm. e).

Odporca s návrhom na obnovu konania nesúhlasil. Poukázal na to, že nebola dodržaná zákonná lehota a na to, že všetko prebehlo v súlade s platným právom pri zohľadnení európskeho práva a na to, že právna dovolenosť a či rozpor s dobrými mravmi môže byť posudzovaná len podľa právnych predpisov platných v čase uzavretia zmluvy.

Zo súdneho spisu sp. zn. 3Ro/437/2011 má súd za preukázané, že dňa 28.09.2011 bol podaný návrh na vydanie platobného návrhu zo strany spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. voči L. B. a P. B.. Podanie návrhu spoločnosť odôvodnila tým, že dňa 21.06.2004 uzavrel postupca s odporcami v 1/, v 2/rade Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúberu zo strany postupcu odporcom v 1/, v 2/rade. Na základe tejto zmluvy poskytol postupca odporcom v 1/, v 2/rade peňažné prostriedky vo forme úveru vo výške 100.000,- Sk. Podmienkou poskytnutia mimoriadneho medziúveru je uhradenie poplatku za správu vkladového účtu za celú dohodnutú minimálnu dobu sporenia vo výške 2.400,- Sk. Po splnení podmienok uvedených v čl. I. bod 3 Zmluvy sa postupca zaviazal poskytnúť odporcom v 1/, v 2/rade stavebný úver vo výške rovnajúcej sa rozdielu cieľovej a nasporenej sumy pri pridelovaní cieľovej sumy. Podľa čl. IV Zmluvy sa odporcovia v 1/, v 2/rade zaviazali po prvom čerpaní mimoriadneho medziúveru do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 725,- Sk a po pridelení cieľovej sumy o stavebnom sporení sa zaviazali splácať stavebný úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 974,- Sk. Z dôvodu, že odporcovia boli v omeškaní s platením dojednaných splátok úveru podľa čl. IV zmluvy, čím porušili podmienky zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy listom zo dňa 17.10.2007. Postupca ku dňu 30.11.2007 vyčíslił pohľadávku vo výške 115.668,79 Sk (3.839,50 eur), z čoho istina je vo výške 3.565,26 eur, zmluvný úrok vo výške 35,42 eur, sankčný úrok vo výške 238,81 eur. Odporcovia v 1/, v 2/rade do dňa podania tohto návrhu dlžnú sumu neuhradili. Podľa ustanovenia § 369 ods. 1 Obch. zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti je povinný platiť z nezaplátenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba NBS uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba NBS platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka sa použije počas celého tohto polroka. S účinnosťou novely 586/2008 Z.z. výška úrokov z omeškania je určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. ako o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z dokladov nachádzajúcich sa v spise sp. zn. súd zistil, že medzi pôvodným veriteľom ČSOB stavebnou sporiteľnou, a.s. a L. B. a P. B. bola dňa 21.06.2004 uzatvorená zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX. Predmetom bol medziúver vo výške 100.000,-Sk, ktorý sa dlžníci zaviazali vrátiť za podmienok dohodnutých v zmluve.

Z vyjadrenia navrhovateľa na obnovu konania vyplýva, že navrhovateľ bol platobným rozkazom č. k. 3Ro/437/2011, ktorý vydal Okresný súd Vranov nad Topľou dňa 30.11.2011 a ktorý sa stal právoplatný a vykonateľný dňa 22.12.2011, a proti ktorému nepodal odpor, zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 3.839 € s prísł. Právnym titulom pre uplatnenie nárokov žalobcu bola Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX zo dňa 21.06.2004 uzatvorená medzi ČSOB stavebná

sporiteľňa, a. s. a žalovaným a jeho manželkou P. B.. Žalovaný však nemá vedomosť o tom, že by podpísal uvedenú zmluvu, ako aj to, že podpis na zmluve je jeho. V uvedenom období mali s manželkou (v platobnom rozkaze uvedená ako odporca 2) vzťahové problémy a v roku 2005 sa rozviedli. Finančné otázky v rodine riešila prevažne manželka, ktorá určitý čas aj pracovala v tejto oblasti. Dokonca ani nemá vedomosť, že by prevzal do vlastných rúk platobný rozkaz.

Podľa § 228 ods. 1 písm. a) a e) O. s. p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. Podľa § 228 ods. 2 O. s. p. návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz. Podľa § 230 ods. 1 OSP návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od času, keď ten, kto obnovu konania navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Možnosť podať návrh na obnovu konania je časovo obmedzená, pričom zákon stanovuje na podanie návrhu jednak subjektívnu lehotu a jednak objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania trvá tri mesiace. Začiatok tejto lehoty plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy, alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania trvá tri roky a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Lehoty /subjektívna i objektívna/ na podanie návrhu na obnovu konania sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť. (rozhodnutie NS SR zo dňa 26. novembra 2007, sp. zn. 1 Obdo 34/2006). Platobný rozkaz č. k. 3Ro/437/2011 sa stal právoplatný a vykonateľný dňa 22.12.2011 a návrh na obnovu konania bol podaný emailom 22. decembra 2014 a osobne podaný v zákonnej lehote troch pracovných dní, z čoho je zrejmé, že bol podaný v rámci 3-ročnej objektívnej lehoty, ktorej začiatok je zákonom stanovený od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Žalovaný sa o dôvodoch obnovy konania dozvedel dňa 19.12.2014, kedy za účelom poskytnutia právnych služieb navštívil advokátsku kanceláriu JUDr. Martiny Fabianovej. Žalovaný bol informovaný o tom, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v znení § 53 ods. 4 OZ (platného v čase uzatvorenia zmluvy) neplatné a na základe ktorých si žalobca uplatňoval svoje nároky, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný uvádza, že sám seba považuje za priemerný subjekt práva a ak by bol vedel o týchto skutočnostiach, určite by sa bránil a vyhľadal skôr právne služby. Návrh na obnovu konania bol podaný dňa 22.12.2014, teda v rámci subjektívnej a objektívnej lehoty. Začiatok trojmesačnej subjektívnej lehoty je stanovený subjektívnym momentom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym okamihom, od ktorého sa dôvod obnovy konania mohol uplatniť. Subjektívny prvok každej lehoty je daný tým, že počítanie sa odvíja od subjektívne daného momentu zistenia. Taktiež má za to, že súd nezohľadnil a neaplikoval vo svojom rozhodnutí ustanovenia § 52 a nasl. OZ, zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o spotrebiteľských úveroch a iné týkajúce sa spotrebiteľského práva, pretože žalobcovi boli priznané nároky z neprijateľných zmluvných podmienok ako napr. poplatok za správu vkladového účtu vo výške 2.400,- Sk, sankčné úroky vo výške 238,81 €, poplatok za spracovanie a schválenie úverového prípadu vo výške 3.000,- Sk, ktorý v zmysle článku VII. bod 2 zmluvy mal veriteľ inkasovať pri prvom čerpaní úveru zo sumy úverových prostriedkov a pod.. Uvedené poplatky a sankcie boli judikované slovenskými súdmi ako neprijateľné, spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach v prospech veriteľa. V uvedenej veci platobný rozkaz nemal byť vzhľadom na neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté v zmluve nikdy vydaný. Jednou z charakteristických črt spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprimeranú podmienku, t. j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Za neprijateľnú podmienku je potrebné považovať aj podmienku o uplatnení Obchodného zákonníka aj vzťahu k premlčaniu, keďže spotrebiteľ ju nemá možnosť ovplyvniť a spôsobuje jeho menej priaznivejšie postavenie. V neprospech žalovaného ako spotrebiteľa došlo k dojednaniu neprimeraných sankcií, a to zmluvných pokút, sankčného úroku a poplatkov, k dojednaniu nejasných a pre spotrebiteľa nezrozumiteľných podmienok zmluvy, na ktoré nadväzovala hrozba uloženia sankcie. Tak ako bolo uvedené vyššie, podmienky zmluvy spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach nemôžu obstať už len so zreteľom na ustanovenia Smernice Rady 93/13 EHS o nejakých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola platná už v čase rozhodovania okresného súdu. Poukazujeme aj na to, že rozhodnutie okresného súdu je v rozpore s rozhodnutiami ESD a to Rozsudkom Súdu z 27.06.2000 Spojené prípady C-240/98 až C-244/98 Oceáno Grupo Editorial SA a Rozsudkom Súdu z 21.11.2002 - prípad C-473/00 Cofidis SA. V prípade konania vo veci Oceáno Gruppo Editorial, Európsky súdny dvor rozhodol, že:

1. „Ochrana poskytnutá spotrebiteľom Smernicou Rady 93/13/EEC z 5.4.1993 o neprimeraných, nečestných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách má za následok, že národný súd môže svojím vlastným návrhom určiť, či je zmluvná podmienka nečestná, počas svojho predbežného zhodnotenia pokiaľ ide o fakt, či sa môže k nároku prikrčiť pred národnými súdmi.

2. Národný súd je povinný počas použitia ustanovení národného práva, ktoré sú skoršieho alebo neskoršieho dátumu než uvedená Smernica, interpretovať ich pokiaľ je to možné v svetle presného znenia a účelu Smernice. Požiadavka o výklad v zhode so Smernicou žiada národný súd zvlášť podporiť výklad, ktorý by na jeho vlastný návrh nepovolil jurisdikciu naň delegovanú na základe neprimeranej, nečestnej podmienky.“

V prípade Cofidis SA, Európsky súdny dvor rozhodol, že súd je povinný neaplikovať vnútroštátne procesné pravidlo týkajúce sa možnosti namietať neprimeranosť zmluvnej podmienky, možnosť súdu skúmať ex offo nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a na prispenie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Vzhľadom na vyššie uvedené poukazujeme na to, že napádané rozhodnutie je v priamom rozpore s vyššie uvedenými rozhodnutiami ESD, čo iba potvrdzuje, že vnútroštátny súd porušil komunitárne právo zamerané na ochranu spotrebiteľa. Dal do pozornosti aj rozhodnutie ESLP vo veci Beian v. Rumunsko (č.1) zo dňa 06.12.2007 v ktorom tento rozhodol, že vzájomne si odporujúca judikatúra vnútroštátneho súdu predstavuje porušenie Dohovoru o ochrane ľudských práv, konkrétne čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ako aj právo podľa čl. 14 Dohovoru v spojení s čl. 1 Protokolu č. 1. Je toho názoru, že v pôvodnom konaní súd pri svojom rozhodovaní nebral zreteľ na judikatúru slovenských súdov a Európskeho súdneho dvora ohľadom ochrany spotrebiteľa, t.j. nebral v úvahu skutočnosti a dôvody, ktoré v konečnom dôsledku by mohli privodiť pre navrhovateľov priaznivejšie rozhodnutie, nakoľko je nesporné, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva a súd sa v pôvodnom konaní v tomto smere nezaoberal jednotlivými dojednanými zmluvnými podmienkami z hľadiska ich primeranosti a to čoho, či takýmto dojednaním nebola spôsobená nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 228 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku ( ďalej len „O.s.p.“), právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdného dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

Podľa § 230 ods.1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods.2 O.s.p., po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

- a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
- b) § 228 ods. 1 písm. c),
- c) § 228 ods. 1 písm. d),
- d) § 228 ods. 1 písm. e).

Podľa § 231 O.s.p., návrhom na obnovu konania možno napadnúť i uznesenie, ktorým bol schválený zmiar, ak možno dôvody obnovy vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmiar schvaľoval; to platí obdobne aj pre platobný rozkaz.

Podľa § 234 ods. 2 O.s.p., povolením obnovy konania odkladá sa vykonateľnosť rozhodnutia o veci.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,

b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred

vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom

V danej právnej veci mal súd za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a navrhovateľom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka zakotvuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky v časti o inom, ako hlavnom predmete zmluvy sa rovná absolútnej neplatnosti zmluvy v uvedenom rozsahu.

Súd v danej súvislosti uvádza, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Princíp právnej istoty pripúšťa, aby v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch boli preskúmané a eventuálne i zrušené už právoplatné rozhodnutia súdov. Obnova konania je tradičným druhom mimoriadneho opravného prostriedku slúžiacim na prieskum meritórnych rozhodnutí súdov. Mimoriadnosť inštitútu obnovy konania sa prejavuje aj v taxatívnom vymedzení tak rozhodnutí, ktoré je možné napadnúť návrhom na obnovu konania, ako aj dôvodov, z ktorých je obnova prípustná.

Aktuálna právna úprava definuje päť dôvodov prípustnosti návrhu na obnovu konania - § 228 ods. 1 písm. a) až e). Pokiaľ sa jedná o dôvod obnovy konania uvedený v písm. e), je nepochybné, že ide o vyjadrenie nadradenosti komunitárneho práva právu vnútroštátnemu (čl. 7 ods. 2 Ústavy SR. Rovnako je zrejmé,

že rozhodnutie Súdneho dvora alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev (na rozdiel od dôvodu pod písm. d)) nemusí byť vydané bezprostredne v súvislosti s pôvodným konaním. Nadväzne je teda možné vyvodiť záver, že súd rozhodujúci o návrhu na obnovu konania prejudiciálne posúdi súlad pôvodného meritórneho rozhodnutia s judikatúrou Súdneho dvora alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

V súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami, po preskúmaní veci a to návrhu na obnovu konania, ako aj pripojeného spisu sp.zn. 3Ro/437/2011, súd je toho názoru, že v pôvodnom konaní súd pri svojom rozhodovaní, tak ako to uviedol navrhovateľ, nebral zreteľ na judikatúru Európskeho súdneho dvora ohľadom ochrany spotrebiteľa, t.j. nebral v úvahu skutočnosti a dôvody, ktoré v konečnom dôsledku by mohli prívodiť pre navrhovateľov priaznivejšie rozhodnutie, nakoľko je nesporné, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva a to aj napriek tomu, že išlo o zmluvu uzavretú podľa obchodného zákonníka. Súd sa v pôvodnom konaní v tomto smere nezaoberal jednotlivými dojednanými zmluvnými podmienkami z hľadiska ich primeranosti a to čoho, či takýmto dojednaním nebola spôsobená nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. v neprospech navrhovateľov.

Preto súd dospel k záveru, že v danej právnej veci sú v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p. dané dôvody na obnovu konania a preto povolil obnovu konania, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 3Rob/437/2011.

Pre úplnosť súd poukazuje na to, že návrh bol podaný včas nakoľko súd zistil, že pôvodne, vzhľadom na obsah vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa (pôvodného žalovaného), súd zistil, že na tunajšom súde bol zapísaný návrh na obnovu konania ešte v jednej veci 11C 205/2014. Tam bol podaný návrh mailom bez zaručeného elektronického podpisu dňa 22.12.2014, tak ako uviedol zástupca navrhovateľa (pôvodného žalovaného) s tým, že následne bol zapísaný ako nový návrh originál ďalší pod sp. zn. 3C 269/2014 pričom sa malo jednať o doručenie originálu podania, ktoré bolo pôvodne podané len mailom. Súd v tomto spise 11C 205/2014 na podanie, ktoré bolo doručené neprihliadal nakoľko v tomto čase vlastne nemal vedomosť o tom, že bol podaný nejaký ďalší návrh a bol zapísaný následne nový návrh. Avšak z obsahu spisu vyplýva, že podanie vo veci 3C 269/2014 je vlastne len spresnením podania vo veci 11C 205/2014, ktoré bolo podané v zákonnej lehote pretože uznesenie - platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2011, teda podľa zákona objektívna lehota na podanie návrhu uplynula dňa 22.12.2014. Dňa 22.12.2014 bol návrh na obnovu podaný s tým, že bol v lehote do 3 dní doplnený pretože aj napriek tomu, že ďalšie podanie bolo doplnené dňa 29.12.2014 bolo doplnené včas vzhľadom na to, že posledný deň na ktorý vlastne pripadá lehota 26.12.2014 bolo voľno a teda z uvedeného vyplýva, že návrh na obnovu konania bol podaný včas.

Taktiež tvrdenia odporcu týkajúce sa toho, že zmluva bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka súd považoval za nedôvodné pretože aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ide o spotrebiteľský úver. Podľa ust. § 2 písm.a) b) zákona č.258/2001 Z.z. podľa ktorého sa účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je teda takouto spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Zároveň úspešnému navrhovateľovi na obnovu konania v zmysle sut. §142 ods. 1 OSP priznal trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

V súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb zo základu 3.839,26 € predstavuje 1 úkon právnej služby tarifnú hodnotu 141,07 €.

**Tarifná odmena v roku 2014**

1. prevzatie a príprava zastúpenia (19.12.2014) ..... 141,07 €  
2. návrh na začatie konania (22.12.2014) ..... 141,07 €  
režijný paušál pre rok 2014..... 2 x 8,04 €

**Tarifná odmena v roku 2015**

3. pojednávanie (01.06.2015) ..... 141,07 €  
4. porada s klientom (26.08.2015) ..... 141,07 €  
5. vyjadrenie (03.09.2015) ..... 141,07 €  
6. pojednávanie (07.09.2015)..... 141,07 €  
7. porada s klientom (30.09.2015) ..... 141,07 €  
8. pojednávanie (07.10.2015)..... 141,07 €  
režijný paušál pre rok 2015 ..... 6 x 8,39 €

spolu ..... 1194,98 €

Spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 1.194,98 €.

Súd poukazuje, že nepriznal právnej zástupkyňi navrhovateľa trovy za cestovné, spotrebované PHM a náhradu za stratu času v súvislosti súčasťou na pojednávaní, cestu vykonanú na trase Hencovce - Vranov n/T a späť pretože ňou uvádzaná adresa pracoviska je Vranov n/T, Námestie slobody a nie Hencovce. Ide preto o nedôvodný nárok.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.